

Týden

32 / 2026

Obsah

Film Odyssea

Srpnové zjevení Panny Marie ve Fatimě

Milena Jesenská

Marulka lékařská

Téma: Rakovina

Film Odyssea

6. srpna 2026 (kultura)

V našem filmovém okénku teď zmíním film, o kterém se dost mluví, v IMAXu se měsíc čeká na jeho zhlédnutí a dokonce lidé jezdí i do zahraničí, aby ho mohli vidět. A mám na mysli samozřejmě film Odyssea od Christophera Nolana. A musím přiznat, že Nolanova Odyssea je opravdu Odysseia se vším všudy.

Je to velký výpravný film s hereckými hvězdami Mattem Damonem, Anne Hathawayovou, Charlize Theron, ve kterém hraje i Zendaya, Tom Holland a Robert Pattinson.

Zajímavou dvojroli hraje Lupita Nyong'o, která hraje jak trojskou Helenu, tak i její vlastní sestru Klytaimnéstru, která zradila Agamemnóna po jeho návratu z války. Lupita Nyong'o je skutečně hodně černá černoška, za což Nolan sklídl výtky od části svých fanoušků. A já sám nejsem příznivcem infantistických nařízení obsazovat různobarevné obyvatelstvo na místa historicky bílých postav, ale v Nolanově Odysee mi obsazení Lupity vlastně vůbec nevadí. A

navíc je Lupita tak pohledná, že si dokážu představit, že se kvůli ní rozhoří válka mezi královstvími.

Nicméně Odyssea není oslava války či chytrého tahu s trojským koněm. Spíše naopak. Dílem je to velmi zajímavé desetileté putování Odyssea z Tróji zpět do Ithaky, což je část spíše mytologicky cestopisná, ale na pozadí probíhá boj nápadníků o jeho ženu Pénélopé, který se v závěru dostane do popředí a dojde k velmi dobře zpracovanému dramatickému vyvrcholení.

Tedy rozhodně si nenechte ujít tento velkolepý filmový opus, a to nejlépe na co největším filmovém plátně.

Srpnové zjevení Panny Marie ve Fatimě

6. srpna 2026 (duchovní)

Nyní si řekneme něco o srpnovém zjevení Panny Marie ve Fatimě, protože neproběhlo tak jako jindy 13.

Již jsme si zde na Stanici Hvězda povídali o Fatimském zjevení Panny Marie, které se dělo v Portugalsku v roce 1917 každého 13. v měsíci od května do října, kdy se Panna Maria zjevovala třem dětem, Lúcii, Jacintě a Františkovi. Pokud byste si to chtěli znovu poslechnout, tak to najdete v archivu. Panna Marie se samozřejmě měla zjevit i 13. srpna, jenže politikům se vůbec nelíbilo, že se tam něco takového děje, a tak 13. srpna dal okresní hejtman Arturo Santos děti zadržet a uvěznit je ještě předtím, než mohly dorazit do doliny, kde se jim Panna Maria zjevovala. Hejtman Santos je vyslýchal a vyhrožoval jim, že je uvaří v oleji. Děti se přesto modlily růženec a nic z tajemství Santosovi nevyzradily.

Panna Maria se pak stejně dětem zjevila, ale až 19. srpna. Proto se také setkání

u mariánského sloupu na Staroměstském náměstí uskuteční místo 13. také 19. srpna.

Důležité Mariino poselství bylo, aby bylo Rusko zasvěceno Panně Marii. Že jedině tehdy může zavládnout mír. A je dobré se na tuto informaci naladit a správně ji pochopit. Proč v roce 1917 v Portugalsku Panna Maria říkala malým dětem, aby jí bylo Rusko zasvěceno kvůli tomu, aby na světě zavládl mír? Neřešila ani evropské země, ani Spojené státy. Rusko mělo sehrát tu zásadní roli pro správné rozložení sil na celé zeměkouli, ale jen v tom případě, že bude sladěné s duchovností a s mariánskou energií. Sovětský svaz se po říjnové revoluci od duchovnosti odchytil, ale během 2. světové války se v září roku 1943 Stalin setkal s pravoslavnými metropolity v Moskvě, kde domluvili otevření tisíců chrámů a návrat kněží. A rok 1943 byl také rokem, kdy Sovětský svaz přešel z defenzívy do ofenzívy, což nakonec vedlo k porážce Německa.

V druhé polovině 20. století se však Sovětský svaz opět od duchovnosti odchytil. A změna nastala až na přelomu století 20. a 21. Rusko tak získalo druhou šanci pomoci nastolit mír na celém světě tak, jak si to přála Panna Marie ve Fatimě. Ale jen pokud zůstane duchovní a bude své kroky dál dělat v souladu s duchovními energiemi Krista a Panny Marie.

A tak 19. srpna jste všichni zváni na naše pravidelné setkání od 18 hodin u Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí k modlitbám za mír a český národ. A ke zpěvu písní a dvouslokové české hymny, a také ke zpěvu Kdož sů boží bojovníci u Staroměstské radnice.

Milena Jesenská

6. srpna 2026 (společnost)

Dnes připomenu jednu z nejvýraznějších osobností českých dějin 20. století. 10.

srpna bude výročí 130 let od narození nejvýznamnější české novinářky meziválečného období Mileny Jesenské, která zemřela v roce 1944 v koncentračním táboře Ravensbrück. Její texty jsou v současné době velmi zajímavé a také opět aktuální, a proto stojí za připomenutí. Riskovala svůj život tím, že se po nástupu fašismu snažila šířit svobodné informace, což se jí také stalo osudným. V listopadu 1939 byla pro svou protinacistickou činnost zatčena.

A nyní již autentický text od Mileny Jesenské:

Později, když jsem viděla několikrát zástup českých dělníků, do kterých střílela česká policie, když jsem četla o Slovácích raněných českými četníky, když jsem si uvědomila, jak je těžké neutíkat, když utíká celý zástup, a jak je nesmírně těžké zůstat stát, když se něco děje – později jsem teprve pochopila, jak vzácné je: umět zůstat stát.

Pak jsem viděla něco podobného ještě jednou. Ovšem za docela jiných okolností. Bylo to ve válce a v divadle. Tehdy ještě Češi neměli na mysli vlastní samostatnost a nic takového se nedělo.

Jenom to češství jim vězelo v srdcích, jako trn slezové růže z české zahrádky. Na jevišti se hrála Tylova „Fidlovačka“, věc celkem naivní, stará a nezábavná. Ale pak najednou začali zpívat Kde domov můj. Víte, žádná státní hymna, ba ne, národní, česká písnička to tehdy byla. Ale najednou přede mnou někdo vstal.

Nějaký pán, tiše a klidně, ruce podle těla. Nevím, co chtěl říci, ale byla to taková pocta české písni. Za chvíli vstal druhý. Pak jich několik. A pak jsme stáli všichni. Pak jsme zpívali. Ta píseň se tehdy hrála několikrát a hrála se tak vroucně a vřele, jako modlitba. Kde domov můj nebyla totiž píseň proti někomu, ale pro něco. Nepřála si něčí zkázy, ale našeho trvání. Není to píseň bojovná, ale píseň našeho českého domova, té země bez patetické krajiny, země kopců a pahorků, polí a lánů, bříz, vrb a košatých lip, země vonných mezí mezi poli a tichých potůčků. Země, kde jsme doma. Bylo krásné stát při ní, protože je vždycky krásné milovat domov. Uvědomila jsem si tehdy, že umět

stát je důstojné, čestné a přímé.

Tolik úryvek článku O umění zůstat stát od Mileny Jesenské z 5. dubna 1939. Jesenská je známá zejména svým vztahem s Kafkou, ale mnohem zajímavější je její vlastní tvorba a odvaha, za kterou bohužel zaplatila životem.

Marulka lékařská

6. srpna 2026 (zdraví)

Dnes zmíním nádhernou kytičku, která je celkem neznámá a byla neznámá i pro mě, než mi ji rozpoznala jakási aplikace v mobilu.

Na jedné loučce, kterou obhospodařuju, se tato kytička sama náhle objevila. A přitom široko daleko není nikde žádný dům se zahrádkou, kde by ji někdo pěstoval, jen pole, louky a les. A dlouho jsem netušil, co je to za kytka, ale bylo zřejmé, že je hluchavkovitá, ale hlavně krásně mátově voněla, a to mnohem příjemněji než samotná máta. A tak jsem hlídal, aby se tato kytička nějak nezašlápla, a dělал jsem kolem ní prostor a ona se mi odvděčila tak, že se postupně rozšiřovala a vytvářela velké trsy, které celé léto až do podzimu kvetou voňavými drobnými kvítky, na které lítají včely a motýli. A i když jsem procházel obrázky hluchavkovitých kytek na internetu, tak jsem ji nenašel. Až teprve jsem na ni vyzkoušel mobilní rozpoznávač rostlin a ten mi prozradil, že je to marulka lékařská, neboli marulka šantová. Nevím, jestli vám něco toto jméno říká, pokud ne, tak na internetu se můžete podívat, jak vypadá.

Má drobnější lístky než máta, vytváří velké trsy se stonky kolem 40 až 50 cm a na začátku léta rozkvetou drobnými kvítky podobnými kvítkům hluchavek, které mají barvu od bílé až po jasně fialovou. A vůně celé natě i květů je velmi příjemně mátová.

Pochází ze Středomoří, má ráda slunce a snese i celkem velké sucho a je odolná i vůči běžným českým mrazům, tedy můžete ji pěstovat venku na zahrádce. A sama se postupně rozmnožuje a rozšiřuje, tedy pokud kolem ní nebudete sekat trávu.

A pokud máte rádi mátovou chuť, tak čaj z této bylinky je velmi lahodný a jde i přimíchávat k dalším bylinkám, které mají chuť třeba ne tak úplně příjemnou.

Je možné ji používat i v kuchyni, doporučuje se do salátů, k masu nebo do zeleniny, i když to jsem sám nikdy nezkoušel. Nějak mi k tomu přijde taková jemná, i když v Itálii je prý k vaření hojně používaná.

Ve fytoterapii se používá jako stimulant, tonikum a antiseptikum, při žaludečních problémech, nervových obtížích, ke zklidnění křečí, při léčbě žloutenky.

No ale já ji používám hlavně pro její chuť a vůni. A navíc si mě ona sama našla, tak asi má se mnou něco společného. A cítím z ní i jakési pozitivní ladění duchovní energie, s čímž možná souvisí i ta barva květů, takže všem doporučuju si marulku pořídit. Její název Marulka totiž není náhodný. Má v sobě něco z duchovní čistoty Panny Marie a mám ji i vysazenou hned u malého mariánského sloupku, kde se zrovna rozhodla, i když umí kvést i fialově, že zrovna tam budou květy sněhobílé. No a tak zkrátka zázračná kytička.

Rakovina

6. srpna 2026 (zdraví)

Co je to vlastně rakovina?

V lidském těle se při buněčném dělení běžně objevují chybné rakovinové buňky, se kterými si imunitní systém normálně poradí a jednoduše je zlikviduje.

To se ve zdravém organismu děje neustále a vůbec to neznamená, že člověk onemocní rakovinou.

Problém nastává, když těchto buněk vzniká víc, než běžný imunitní systém dokáže zvládat. To se děje při vystavení něčemu toxickému anebo při vystavení nějakému ionizujícímu záření. A tato skutečnost je všeobecně známá.

Ale druhý problém nastává, když je imunita dlouhodobě oslabená a nestačí vychytávat běžně vznikající chybné buňky. A tahle skutečnost už tak běžně známá není. Respektive z nějakého důvodu se o ní nemluví. Nebudeme se nyní zabývat, proč se o ní nemluví, protože to je samostatné téma, které jsme už zmiňovali dříve. Farmaceutický byznys jednoduše nemá zájem, aby se tímto lidé zabývali, protože pro farmabyznys je nežádoucí, aby byli lidé zdraví.

Nelze si to představovat tak, že člověku se na pár týdnů trochu oslabí imunita a on hned onemocní rakovinou. Takové procesy se naštěstí dějí pomalu a obvykle trvají dlouhé roky, než se něco takového začne dít. Jenže lidé to bohužel netuší a místo možné prevence vlastně jen čekají, jestli se u nich rakovina neobjeví. V medicíně, kterou řídí farmabyznys, tak prevence rakoviny neexistuje. V medicíně existuje pouze včasný záchyt rakoviny, což je úplně něco jiného než skutečná prevence.

Skutečná prevence znamená se na jedné straně vyhýbat toxickým chemikáliím a záření, což se lidé obvykle snaží. Ale ještě důležitější je strana druhá – dlouhodobě pečovat o svůj imunitní systém, což mimo jiné znamená omezit všechny věci, které imunitnímu systému škodí.

Na imunitní systém má vliv velmi mnoho věcí a v našem omezeném čase se jen lehce dotknu těch, které vnímám jako ty nejdůležitější.

Jednak zmíním přímo farmaceutické přípravky. Jakékoliv léky potlačující imunitní systém mohou při dlouhodobém užívání nepřímo způsobit vznik rakoviny. Zejména se jedná o hormonální léčbu, například kortikoidy. Krátkodobé použití má sice také negativní vliv na organismus, ale někdy jejich použití může skutečně zachránit život. Nicméně, pokud je někdo užívá řadu let,

pak riziko rakoviny postupně stoupá. Pokud je na ně někdo zvyklý, nemůže je jen tak vysadit. Ale je rozhodně důležité se snažit zdravotní stav zlepšit natolik, aby je vysadit mohl. A to obvykle nejde klasickou medicínou. Je potřeba najít některou z nekonvenčních metod, samozřejmě včetně homeopatie, aby člověk mohl hormonální léčbu vysadit.

Dalším negativním farmaceutikem je očkování. Jakékoliv očkování má negativní vliv na celkový imunitní systém, i když to farmaceuti popírají anebo alespoň bagatelizují. U dětí můžeme často vidět, že po očkování jsou celkově nemocnější a jejich imunita je dlouhodobě snížena. U nich to samozřejmě nezpůsobí vznik rakoviny, ale i to může mít negativní dopad pro imunitu v dospělosti. Očkování proti kovidu je v tomto směru specifické, tam je zřejmé jak oslabení imunity, tak i určitá toxicita spike-proteinů, ale to je také na samostatné téma.

Ale dalším ještě větším rizikem na vznik rakoviny je lidská psychika a v tom je homeopatie ještě důležitější. Na imunitu má totiž velmi negativní vliv dlouhodobý a kontinuální stres a lidé přitom nemusí být ani v nějakém příliš stresovém prostředí. Stresu se člověk tak jako tak nemůže úplně vyhnout. Jenže pro imunitní systém je důležité, aby se případné stresové fáze střídaly s odpočinkem a regenerací. Pokud člověk umí skutečně odpočívat a je i jinak celkově zdravý, tak bude i imunitní systém dostatečně fungovat a tento člověk rakovinou neonemocní.

Problém nastává, když člověk ze stresového kolotoče neumí vystoupit a vůbec to nemusí být způsobené vnější situací. Takový člověk si to vlastně dělá sám, protože má tak nastavenou psychiku. Ale to vůbec neznamena, že za to může a že to vědomě může ovlivnit. Může si to i plně uvědomovat a stejně s tím nic nezmůže. Mohou si to uvědomovat i lidé v jeho okolí a mohou se mu snažit radit a stejně to obvykle nepomáhá. A nemusí se to týkat jen pracovního vypětí. Týká se to v podstatě jakéhokoliv psychického stavu, ve kterém je člověk v neustálé kontrole nebo napětí, ze kterého neumí přepnout do odpočívacího – relaxačního módu. A tento stav je ve velké míře dědičný, ale to přitom neznamena, že s tím nejde něco dělat. Naopak. A jednou z metod, která to umí,

je homeopatie.

V homeopatii se tomu říká rakovinové miasma a je to dědičné. Často je možné tyto tendence vysledovat v rodinných liniích. To však neznamena, že se s tím nedá něco dělat.

U pacientů s rakovinou jde zpětně vysledovat, že lidé tímto kontinuálním stresem skutečně dlouhodobě trpěli a pokud by se ho již dříve zbavili, tak by se tím úplně dalo rakovině předejít.

Často slýcháme, že jak je to nefér, že se rakovina objevila u tak hodného člověka. To může být právě jeden z těch dlouhodobých stresů. Někdo právě může být až patologicky hodný, myslí pouze na ostatní, dělá vše pro lidi kolem, ale přitom sám neumí odpočívat a nabrat síly. Ale i kdyby to takovému člověku někdo tisíckrát vysvětlil, tak nezačne odpočívat. Zkrátka to neumí.

Někdo jiný zas může duševně trpět, když všechno není přesně na správném místě. Vše musí být dokonalé a i takový člověk se vlastně nedostane do klidové fáze, kdy by jeho imunitní systém mohl regenerovat. Variant takového kontinuálního stresu je mnoho, proto si to také lidé obvykle s rakovinou nespojují. A homeopatie umí velmi jemně a efektivně takovéto psychické nezdravé tendence vyladit. Pokud je nějaký člověk pedantský na úklid, tak se jeho okolí může najednou divit, že začne být zdravě nepořádný. Přestane to zkrátka neustále řešit. Může se tak nejen on sám zbavit tohoto dědičného sklonu ke kontinuálnímu stresu a tím i zvýšené možnosti vzniku rakoviny. Ale odstraní se i tyto dědičné sklony, takže je i přestane předávat svým potomkům. A i když již tyto potomky zplodil, tak jde podobným způsobem ošetřit i je. A to jde samozřejmě dělat i při již propuknuté rakovině.

Trochu podobným způsobem, i když naprosto jinak, působí například marihuana. Je všeobecně známé, že se používá například při roztroušené skleróze. Ale při rakovině má také léčebné účinky. Tím nechci vůbec tvrdit, že by se měla používat preventivně. Ale při existující rakovině může být velmi nápomocná k tomu, aby člověk vypnul stres, a to doslova. Tuto metodu šířil Kanadán Rick Simpson a samozřejmě narazil na farmaceutickou mafii, protože

levně léčit rakovinu se samozřejmě neodpouští.

O rakovině by toho šlo samozřejmě říct mnohem víc, včetně například posilování imunity jiným způsobem, například pomocí hub. V tom můžeme pokračovat někdy příště. Ale to důležité je, že pokud někdo neumí odpočívat, tak si může způsobit vážné zdravotní problémy včetně rakoviny. Pokud by se i jen malý zlomek peněz vynakládaných farmaceutům na léčbu rakoviny dal na skutečnou prevenci, tak by rakovina dávno přestala být problémem v populaci. Ale to by se tam nesměly točit takové peníze. Každý člověk se ale může celkem jednoduše o své zdraví postarat sám mnohem lépe než ministerstvo zdravotnictví a farmabyznys. Tedy spíše jim navzdory.